

مهدی بذرافکن: محمد جواد روح، بی‌تردید یکی از برجسته‌ترین روزنامه‌نگاران کنونی ایران است. او در سال‌های اخیر با سردبیری روزنامه هم‌میهن و هفته‌نامه صدا، جایگاهی ممتاز در رسانه‌های کشور کسب کرده است.

«روح» با پیشینه‌ای درخشان در نشریاتی مانند شرق، نوروز و مهرنامه، با تلفیق اصول کلاسیک روزنامه‌نگاری و توجه به فرم و محتوا، هم‌میهن را به یکی از حرفه‌ای‌ترین روزنامه‌های ایران تبدیل کرده است. در این گفت‌وگو، او با صراحت از تجربیات حرفه‌ای خود، تأثیر فضای پس از دوم خرداد بر نسل خود، و دیدگاهش درباره حفظ هویت روزنامه‌نگاری در عصر دیجیتال سخن می‌گوید و چالش‌های سردبیری و تعهد به مسیر حرفه‌ای را روایت می‌کند.

■ شما سال‌ها با نشریات معتبری مانند شرق، اعتماد ملی، مهرنامه همکاری داشته‌اید. چه اصولی در روزنامه‌نگاری برای شما همیشه ثابت مانده و چگونه این اصول را در سردبیری روزنامه هم‌میهن پیاده کرده‌اید؟

من البته در روزنامه اعتماد ملی نبودم. بهتر است برای اشاره به سوابق من و هم‌نسلانم دقیق‌تر باشید. به‌ویژه اینکه روزنامه‌نگار شدن نسل ما، بسیار بیشتر متأثر است از فضای پس از دوم‌خرداد تا روزنامه‌ها و مجلاتی که در دهه ۸۰ به بعد آمدند. در واقع، روزنامه شرق یا مجلاتی که بعداً منتشر شد، حاصل تجربه‌های حرفه‌ای و البته سیاسی ما در مقطع پس از دوم‌خرداد بود.

مثلاً برای شخص من، روزنامه نوروز بیشترین تجربه‌آموزی حرفه‌ای و سیاسی را به همراه داشت. اصول کار روزنامه‌نگاری به نظر من تغییر خاصی نکرده است. هنوز هم تیترو گرافیک و سرمقاله و گزارش و مصاحبه و خبر همان معنا و تعریف قبل را دارند. اتفاقاً، ایرادی که بر بخش مهمی از روزنامه‌ها و نشریات می‌توان گرفت این است که از آن اصول حرفه‌ای و کلاسیک دور شده‌اند و به اسم تغییر و نوگرایی و همراهی با الزامات فضای جدید و... عملاً به ابتذال گرفتار شده‌اند. شما کافی است جلد و محتوای مهمترین روزنامه این کشور را با ۱۰ سال و ۲۰ سال و ۳۰ سال پیش آن مقایسه کنید. می‌بینید امروز اصلاً روزنامه نیست. روزنامه دیواری است. چه در محتوا که شعاری است و چه در گرافیک که شبیه دفتر نقاشی کودکان دبستانی است؛ گرچه همان لطافت و احساس کودکانه را هم ندارد.

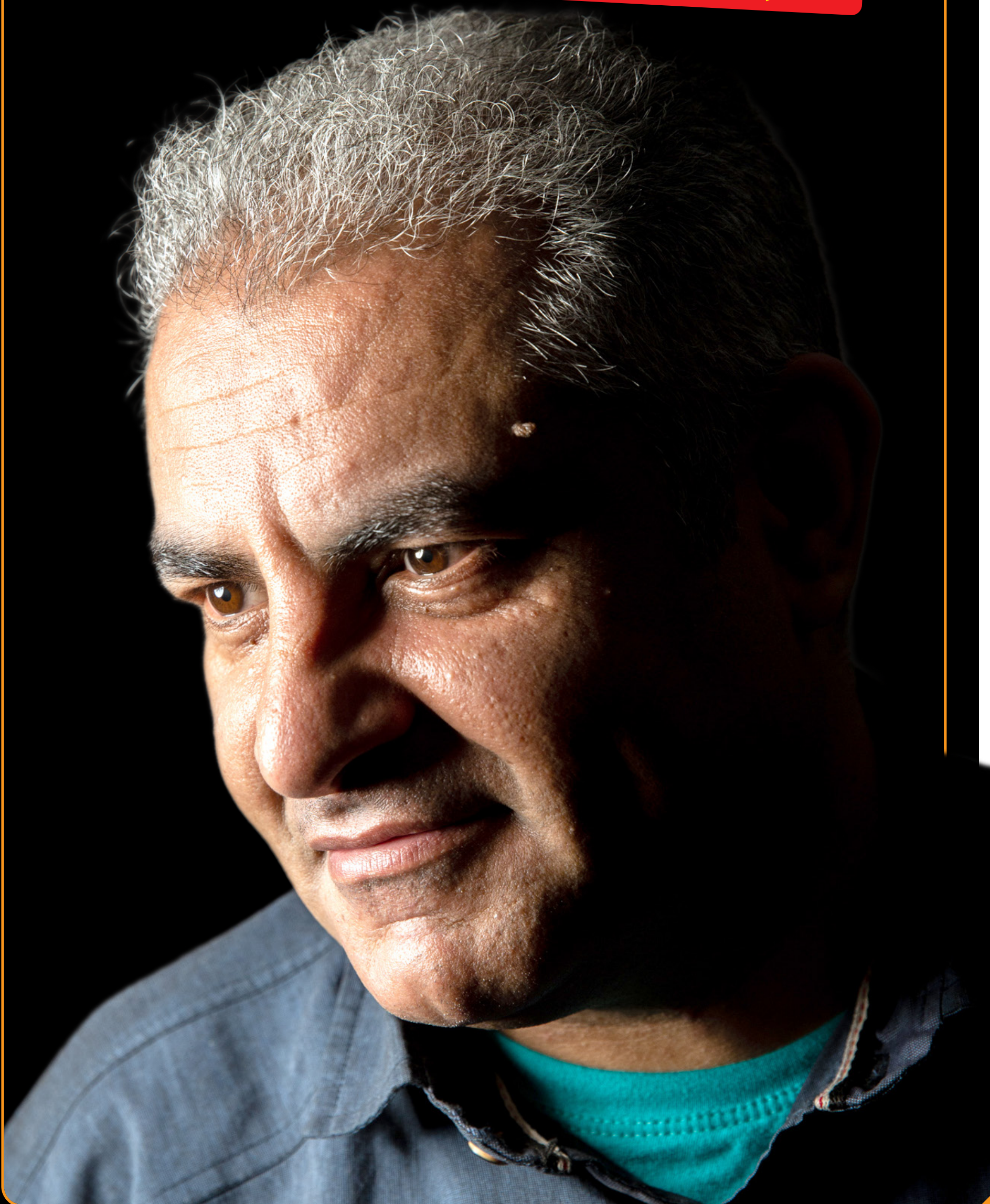

متن کامل گفت و گو را با اسکن کیو آر کد ببینید

گفت و گوی رسانه نگاران با سردبیر روزنامه هم‌میهن

من دیکتاتور هستم!

از ارغنده‌پور تا قوچانی؛
درس‌هایی که محمد جواد روح از سردبیری آموخت

عکاس: آرش خاموشی